

פרשת צו – שלישי

^(א) וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה:

יא ודא אורייתא, דנקסת קדשיא, דיקריב, קדם יי.

^(ב) אם על-תודה יקריבנו והקריב | על-זבח התודה חלות מצות בלילת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרפכת חלת בלולת בשמן:

רס"י א אם על-תודה יקריבנו: אם על דבר הודאה על נס שנעשה לו, כגון יורדי הים והולכי מדבריות וחבשי בית האסורים וחולה שנתרפא – שהם צריכין להודות, שכתוב בהן (תהלים, קז, כא-כב): "וידו לה'חסדו ונפלאותיו לבני אדם. ויזבחנו זבחי תודה", אם על אחת מאלה נדר שלמים הלל, שלמי תודה הן, וטעונות לחם האמור בענין, ואינן נאכלין, אלא ליום ולילה, כמו שמפרש כאן. והקריב על-זבח התודה: ארבעה מיני לחם: חלות ורקיקין ורבוכה – שלשה מיני מצה, וכתוב: "על-חלת לחם חמץ וגו'", וכל מין ומין עשר חלות; כך מפרש במנחות ושיעורן חמש סאין וירושלמיות שהן שש מדבריות, כ'עשרון. מרפכת: לחם חלוט ברותחין כל צרכו:

^(ג) על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-זבח: שם, דף עו, ת"כ) מגיד, שאין הלחם קדוש בקדשת הגוף לפסל ביוצא וטבול-יום ומלצאת לחלין בפדיון עד שישחט הזבח:

^(ד) והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לבחן חורק את-דם השלמים לו יהיה:

רס"י א ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא-זנית ממנו עד-בקר:

רס"י א ובשר זבח תודת שלמיו. : (ובחים לו, ת"כ) יש כאן רבויין הרבה: לרבות חטאת ואשם ואיל נזיר וחגיגת יי, שיהיו נאכלין ליום ולילה, ביום קרבנו יאכל. : וכזמן בשרה – זמן לחמה. לא-זנית ממנו עד-בקר: אבל אוכל הוא כל הלילה. אם-כן, למה אמרו 'עד חצות'? כדי להרחיק האדם מן העברה:

^(ה) ואם-נדר | או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל:

רס"י א ואם-נדר או נדבה: שלא הביאה על הודאת נס, אינה טעונה לחם ונאכלת לשני ימים, כמו שמפרש בענין: וממחרת והנותר ממנו: בראשון יאכל (ספרים אחרים: 'והנותר ממנו יאכל'). ו'ז' זו יתירה היא, ויש כמות הרבה במקרא, כגון: "ואלה בני צבעון ואיה וענה" (בראשית, לו, כד): "מת וקדש וצבא מרמס" (דניאל, ח, א):

^(ו) והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף:

רס"י א ואם-נדר או נדבה: שלא הביאה על הודאת נס, אינה טעונה לחם ונאכלת לשני ימים, כמו שמפרש בענין: וממחרת והנותר ממנו: בראשון יאכל (ספרים אחרים: 'והנותר ממנו יאכל'). ו'ז' זו יתירה היא, ויש כמות הרבה במקרא, כגון: "ואלה בני צבעון ואיה וענה" (בראשית, לו, כד): "מת וקדש וצבא מרמס" (דניאל, ח, א):

^(ז) והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף:

רס"י א ואם-נדר או נדבה: שלא הביאה על הודאת נס, אינה טעונה לחם ונאכלת לשני ימים, כמו שמפרש בענין: וממחרת והנותר ממנו: בראשון יאכל (ספרים אחרים: 'והנותר ממנו יאכל'). ו'ז' זו יתירה היא, ויש כמות הרבה במקרא, כגון: "ואלה בני צבעון ואיה וענה" (בראשית, לו, כד): "מת וקדש וצבא מרמס" (דניאל, ח, א):

^(ח) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא:

רס"י א ואם האכל יאכל וגו': (ת"כ) במחשב בשחיטה לאכלו בשלישי הכתוב מדבר. יכול, אם אכל ממנו בשלישי פסל למפרע? תלמוד לומר: "המקריב אתו לא יחשב" – בשעת הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי. וכן פרושו: בשעת הקרבתו לא תעלה זאת במחשבה, ואם חשב – פגול יהיה: והנפש האכלת ממנו: אפלו בתוך הזמן עונה תשא:

^(ט) והבשר אשר-יגע בכל-טמא לא יאכל בשר: ויהפך כל-טהור יאכל בשר:

רס"י א והבשר: של קדש שלמים אשר יגע בכל-טמא לא יאכל. והבשר: לרבות איבר שיצא מקצתו, שהפנימי מתר. כל-טהור יאכל בשר: מה תלמוד לומר? לפי שנאמר (דברים, יב, כ): "ודם זבחיך ישפך וגו' והבשר תאכל", יכול, לא יאכלו שלמים אלא הבצעים? לכך נאמר: כל-טהור יאכל בשר": והבשר כל-טהור יאכל בשר: כלומר: כל מה שאשרתי לך בחטאת ואשם, שאם יצאו חוץ לקלעים – אסורה, כמו שכתוב: "בחצר אהל מועד יאכלוה", בבשר זה אני אומר לך: "כל טהור יאכל בשר", אפלו בכל העיר:

^(י) והנפש אשר-תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

רס"י א וטמאתו עליו: (ובחים מג, ת"ח) בטמאת הגוף הכתוב מדבר, אבל טהור שאכל את הטמא אינו ענוש כרת, אלא אזהרה "והבשר אשר-יגע בכל-טמא וגו'". ואזהרת טמא שאכל את הטהור אינה מפרשת בתורה, אלא חכמים למדוה בגזירה שוה. (ת"כ) ג' פרתות אמורות באוכלי קדשים בטמאת הגוף ודרשוה רבותינו בשבועות אחת לכלל, ואחת לפרט ואחת ללמד על קרבן עולה ויורד, שלא נאמר אלא על טמאת מקדש וקדשיו:

^(יא) ונפש כי-תגע בכל-טמא בטמאת אדם או בבבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא ואכל מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

^(יב) וידבר יהוה אל-משה לאמר:

^(יג) דבר אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור ובשב ועז לא תאכלו:

^(יד) וחלב גבלה וחלב מרפה יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלוה:

רס"י א יעשה לכל-מלאכה. : (פסחים כג, ת"ח) בא ולמד על החלב, שאינו מטמא טמאת נבלות. ואכל לא תאכלוה. : אמרה תורה; ובו אסור נבלה וטרפה ויחול על אסור חלב, שאם אכלו, יתחייב אף על לאו של נבלה, ולא תאמר: אין אסור חל על אסור :

^(טו) כי כל-אכל חלב מן הבבהמה אשר יקריב ממנה אישה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה:

^(טז) וכל-דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה:

רס"י א לעוף ולבהמה. : פרט לדם דגים וחגבים. בכל מושבותיכם: לפי שהיא חובת הגוף ואינה חובת קרקע, נוהגת בכל מושבות. ובמסכת קדושין, בפרק אמפרש למה הצריך לומר:

^(יז) כל-נפש אשר-תאכל בל-דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:

^(יח) וידבר יהוה אל-משה לאמר:

^(יט) דבר אל-בני ישראל לאמר המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:

רס"י וידו תביאנה את אשי יהוה את-החלב על-החזה יביאנו את החזה להניח אותו הנופה לפני יהוה:

רס"י וידו תביאנה וגו': שתהא יד הבצלים מלמעלה והחלב והחזות נתנין בה, ויד כהן מלמטה ומניפן. את אשי ה': ומה הן האשים? "את-החלב על-החזה". יביאנו: כשמביאו מבית המטבחיים נותן החלב על החזה, וכשנותנו ליד הכהן המניח, נמצא החזה למעלה והחלב למטה. והוא האמור במקום אחר (ויקרא, ט, י): "שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף וגו'"; ולאחר התנופה נותנו לכהן המקטיר, ונמצא החזה למטה, וזהו שנאמר (ספ, ט, כ): "וישימו את-החלבים על-החזות ויקטר החלבים המזבחה". למדנו, ששלשה כהנים וקורין לה; כך מפרש במנחות: את-החלב על-החזה יביאנו: ואת החזה למה מביא? להניף אותו הוא מביאו, ולא שיהא הוא מן האשים לפי שנאמר: "את אשי האת-החלב על החזה", יכול, שיהא אף החזה לאשים, לכך נאמר: "את החזה להניף וגו'":

^(כ) ויהקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו:

רס"י א והקטיר הכהן את-החלב: ואחר כך "והיה החזה לאהרן", למדנו, שאין הבשר למטה מן המזבח:

^(כא) ואת שוק הימין תתנו תרומה לבחן מזבחי שלמיכם:

רס"י א שוק: מן הפרק של ארבעה הפרק האמצעי, שהוא סבך של רגל:

^(כב) המקריב את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה:

רס"י א המקריב את-דם וגו': (פסחים, טז) מי שהוא ראוי לזריקתו ולהקטיר חלבו; וצא טמא בשעת זריקת דמים, או בשעת הקטר חלבים, שאינו חולק בבשר:

^(כג) כי את-חזה התנופה ואת | שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואמת אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל:

רס"י התנופה. . התרומה: מוליך ומביא, מעלה ומוריד:

^(כד) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(כה) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(כו) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(כז) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(כח) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(כט) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(ל) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לא) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לב) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לג) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לד) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לה) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לו) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לז) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לח) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לט) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לע) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה:

^(לס) אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:

^(לס) זאת תודה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

רס"י ולמלואים: ליום חנוכה הכהנה:

^(לס) אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צוהו את-בני ישראל להקריב את-קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

^(לס) זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה: